

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

Yirmisekizinci Söz

Şu söz, Cennet'e dairdir. Şu Söz'ün iki makamı var. Birinci Makam, Cennet'in Bâzı letâifine işaret eder. Fakat Onuncu Söz'de on iki hakikat-ı katıa ile, gâyet kat'î bir Sûrette ve bu Söz'ün İkinci Makamında Onuncu Söz'ün hülâsası ve esâsı, müteselsil gâyet metin arabî bir bürhân-ı kat'î ile gâyet parlak bir tarzda vücudu isbat olunan Cennet'in isbat-ı vücudundan bahis değil, belki, şu makamda yalnız sual ve cevaba ve tenkide medâr olan birkaç ahvâl-i Cennet'ten bahseder. Eğer tevfik-i İlahî refik olsa sonra azîm bir söz, o muazzam hakikata dair yazılacaktır, inşaallah.

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

Cennet-i bâkiyeye dair bâzı suallere kısa cevablardır.

Cennet'e dair, Cennet'ten daha güzel, hurilerinden daha lâtif, selsebilinden daha tatlı olan Beyânât-ı âyât-ı Kur'aniye kimseye söz

sh: » (S: 526)

bırakmamıştır ki, fazla birşey söylensin. Fakat o parlak, ezelî ve ebedî, yüksek ve güzel âyetleri fehme takrib için, bâzı basamakları; hem o cennet-i Kur'aniyeden nümune için bâzı çiçeklerin nümunesi nev'inden bâzı nükteleri söyleyeceğiz. Beş rumuzlu sual ve cevabla işaret edeceğiz. Evet, Cennet bütün lezâiz-i mâneviyeye medâr olduğu gibi, bütün lezaiz-i cismâniyeye de medârdır.

Sual: Kusurlu, noksaniyetli, mütegayyir, kararsız, elemli cismâniyetin ebediyetle ve Cennetle ne alâkası var? Mâdem, ruhun âlî lezaizi vardır; ona kâfidir. Lezâiz-i cismâniye için, bir haşr-i cismanî neden îcabediyor?

Elcevab: Çünkü: Nasıl toprak suya, havaya, ziyaya nisbeten kesafetli, karanlıklıdır.. fakat masnuat-ı İlahiyenin bütün enva'ına menşe' ve medâr olduğundan bütün anâsır-ı sairenin mânen fevkine çıktığı gibi.. hem kesafetli olan nefis-i insâniye; sırr-ı câmiyet itibariyle, tezekkî etmek şartıyla bütün letâif-i insâniyenin fevkine çıktığı gibi.. öyle de, cismâniyet; en câmi', en muhit, en zengin bir âyine-i tecelliyat-ı Esmâ-i İlâhiyedir. Bütün hazâin-i rahmetin müddeharatını tartacak ve mizana çekecek âletler, cismâniyettedir. Meselâ: Dildeki kuvve-i zâika, rızk zevkinde

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

envâ'-ı mat'ûmat adedince mizanlara menşe' olmasaydı; herbirini ayrı ayrı hissedip tanımazdı, tadıp tartamazdı. Hem ekser Esmâ-i İlâhiyenin tecelliyatını hissedip bilmek, zevkedip tanımak cihazatı, yine cismâniyettedir. Hem gâyet mütenevvi ve nihayet derecede ayrı ayrı lezzetleri hissedecek istidadlar, yine cismâniyettedir. Mâdem şu kâinatın Sâni, şu kâinatla bütün hazain-i rahmetini tanıttırmak ve bütün tecelliyat-ı Esmâsını bildirmek ve bütün enva'-ı ihsânatını tattırmak istediğini; kâinatın gidişatından ve insanın câmiyetinden, -Onbirinci Söz'de isbat edildiği gibi- kat'î anlaşılıyor. Elbette şu seyl-i kâinatın bir havz-ı ekberi ve bu kâinat tezgâhının işlediği mahsulâtın bir meşher-i âzamı ve şu mezraa-i dünyanın bir mahzen-i ebedîsi olan dar-ı saadet, şu kâinata bir derece benzeyecektir. Hem cismanî, hem ruhânî bütün esâsâtını muhafaza edecektir. Ve o Sâni'-i Hakîm ve o Âdil-i Rahîm; elbette cismanî âletlerin vezâifine ücret olarak ve hidematına mükâfat olarak ve ibâdât-ı mahsusalarına sevab olarak, onlara lââyık lezaizi verecektir. Yoksa hikmet ve adâlet ve rahmetine zıd bir hâlet olur ki, hiç bir cihetle onun cemâl-i rahmetine ve Kemâl-i Aadâlet ine uygun değildir; kabil-i tevfi olamaz.

sh: » (S:527)

Sual: Cisim, eğer hayatî olsa; ecza-yı bedenî daim terki ve tahlildedir.. inkıza mahkûmdur, ebediyete mazhar olamaz. Ekl ve şübh, beka-yı şahsî ve muamele-i zevciye ise beka-yı nev'î içindir ki; şu âlemde birer esâs olmuşlar. Âlem-i Ebediyette ve Âlem-i uhrevîde, şunlara ihtiyaç yoktur. Neden Cennet'in en büyük lezaizi sırasına geçmişler?

Elcevab: Evvelâ, şu âlemde cism-i zîhayatın inkıza ve mevte mahkûmiyeti ise, varidat ve masarifin müvâzenesizliğindendir. Çocukluktan sinn-i Kemâle kadar varidat çoktur; ondan sonra masarif ziyadeleşir, müvâzene kaybolur.. o da ölür. Âlem-i ebediyette ise; zerrat-ı cisim sâbit kalıp terki ve tahlile mâruz değil veyahut müvâzene sâbit kalır, (Hâşiye) varidat ile masarif müvâzenettedir. Devr-i daimî gibi, cism-i zîhayat; telezzüzat için, hayat-ı cismâniye tezgâhının işlettilmesiyle beraber ebedîleşir. Ekl ve şübh ve muamele-i zevciye; gerçi bu dünyada bir ihtiyaçtan gelir, bir vazifeye gider. Fakat, o vazifeye bir ücret-i muaccele olarak öyle mütenevvi lezzet lezzet içlerine bırakılmıştır ki, sâir lezâize tereccuh ediyor. Mâdem bu dâr-ı elemde, bu kadar acib ve ayrı ayrı lezzetlere medâr; ekl ve nikâhtır. Elbette dâr-ı lezzet ve saadet olan Cennet'te o lezzetler; o kadar ulvî bir Sûret alıp ve vazife-i dünyeviyyenin uhrevî ücretini de lezzet olarak ona katarak ve dünyevî ihtiyacı dahi uhrevî bir hoş iştiha Sûretinde ilâve ederek, Cennet'e lââyık ve ebediyete münasib, en câmi' hayatdar bir mâden-i lezzet olur. Evet,

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

sırrınca, şu dâr-ı dünyada, câmid ve şuursuz ve hayatsız maddeler, orada şuurlu hayatdardırlar.

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

Buradaki insanlar gibi orada da ağaçlar, buradaki hayvanlar gibi oradaki taşlar; emri anlar ve yapar. Sen bir ağaca desen : "Filân meyveyi bana getir", getirir. Filân

(Haşiye): Şu dünyada cism-i insanî ve hayvanî, zerrat için güya bir misafirhane, bir kışla, bir mekteb hükmündedir ki; câmid zerrelere ona girerler, hayatdar olan âlem-i bekaya zerrat olmak için liyakat kesbederler, çıkarlar. Âhirette ise sırrınca, nur-u hayat orada âmmdır. Nurlanmak için o seyrüsefere ve o tâlimat ve tâlime lüzum yoktur. Zerreler demirbaş olarak sâbit kalabilirler.

sh: » (S:528)

taşa desen: "Gel", gelir. Mâdem taş, ağaç, bu derece ulvî bir Sûret alırlar. Elbette ekl ve şürb ve nikâh dahi hakikat-ı cismâniyelerini muhafaza etmekle beraber.. cennet'in dünya fevkındaki derecesi nisbetinde, dünyevî derecelerinden o derece yüksek bir Sûret almaları iktiza eder.

Sual: sırrınca: "Dost, dostuyla beraber Cennet'te bulunacaktır." Halbuki, basit bir bedevî, bir dakikada sohbet-i Nebeviyede Lillâh için bir muhabbet peyda eder; o muhabbetle, Cennet'te Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanında bulunması lâzım gelir. Halbuki gayr-ı mütenâhî feyze mazhar Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın feyzi, bir basit bedevî feyziyle nasıl birleşir?

Elcevab: Bir temsil ile, şu ulvî hakikata şöyle bir işaret ederiz ki, meselâ: Gâyet güzel ve şa'şaalı bir bağda muhteşem bir zât gâyet büyük bir ziyafet, gâyet müzeyyen bir seyrangâh öyle bir Sûrette ihzâr etmiş ki: Kuvve-i zâikanın hissedecek bütün lezâiz-i mat'ûmatı câmi', kuvve-i bâsıranın hoşuna gidecek bütün mehâsini şâmil, kuvve-i hayaliyeyi keyiflendirecek bütün garâibi müştamil ve hâkezâ.. bütün havass-ı zâhire ve bâtınayı okşayacak ve memnun edecek herşeyi içine koymuştur. Şimdi iki dost var. Beraber o ziyafete giderler. Bir locada, bir sofrada oturuyorlar. Fakat, birisinin kuvve-i zâikası pek az olduğundan cüz'î zevk alır. Gözü de az görüyor. Kuvve-i şâmmesi yok. Sanayi-i garibeden anlamaz. Hârîka şeyleri bilmez. O nüzhetgâhın, binden ve belki milyondan birisini, kabiliyeti nisbetinde ancak zevkederek istifade eder. Diğer; ise bütün zâhirî ve bâtınî duyguları, akıl ve kalb ve his ve lâtifeleri, o derece

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

hakikatını gösteriyorlar. Hem, Cennet'te lüzumsuz, kışırılı ve fuzulî maddeler olmadığından; ehl-i Cennet'in ekl ve şürbünden sonra kazuratı olmadığını, Hadîs-i şerif beyân ediyor. Mâdem şu süflî dünyada, en âdi zîhayat olan ağaçlar, çok tegaddi ettikleri halde kazuratsız oluyorlar. En yüksek tabaka-i hayat olan Cennet ehli, neden kazuratsız olmasın?

sh: » (S:530)

Sual: Ehâdîs-i şerifede denilmiştir ki: «Bâzı ehl-i Cennet'e, dünya kadar bir yer veriliyor, yüzbinler kasr, yüzbinler hûri ihsan ediliyor.» Birtek adama bu kadar şeylerin ne lüzumu var, ne ihtiyacı var, nasıl olabilir ve ne demektir?

Elcevab: Eğer insan, yalnız câmid bir vücud olsaydı veyahut yalnız mideden ibaret nebatî bir mahluk olsaydı veyahut yalnız mukayyed, ağır ve muvakkat ve basit bir zât-ı cismânîye ve bir cism-i hayvanîden ibaret olsaydı; öyle çok kasırlara, çok hurilere lâayık ve mâlik olmazdı. Fakat insan, öyle câmi' bir mu'cize-i kudrettir ki; hattâ şu dünya-yı fânide, şu kısa bir ömürde, şu inkişaf etmemiş bâzı letâifinin ihtiyacı cihetiyle bütün dünyanın saltanatı, serveti ve lezâizi verilse belki hırsı tok olmayacaktır. Halbuki ebedî bir dâr-ı saadette, nihayetsiz istidada mâlik, nihayetsiz ihtiyaçlar lisaniyla, nihayetsiz arzular eliyle, nihayetsiz bir rahmetin kapısını çalan bir insan; elbette Ehadîste beyân olunan ihsânât-ı İlâhiyeye mazhariyeti makuldür ve haktır ve hakikattir. Ve şu hakikat-ı ulviyeye bir temsil dürbünüyle rasad edeceğiz. Şöyle ki:

Bu dere bahçesi gibi, (Haşiye) şu Barla bağ ve bahçelerinin herbirinin ayrı ayrı mâliki bulunduğu halde.. Barla'da gıdası itibariyle ancak bir avuç yeme mâlik olan herbir kuş, herbir serçe, herbir arı «Bütün Barla'nın bağ ve bostanları, benim nüzhetgâhım ve seyrangâhımdır» diyebilir. Barla'yı zabtedip daire-i mülküne dâhil eder. Başkalarının iştirâki onun bu hükmünü bozmaz. Hem, insan olan bir insan diyebilir ki: «Benim Hâlıkım bu dünyayı bana hâne yapmış, güneş benim bir lâmbamdır; yıldızlar benim elektriklerimdir; yeryüzü çiçekli-miçekli halılarla serilmiş benim bir beşiğimdir» der, Allah'a şükreder. Sâir mahlukatın iştirâki, onun bu hükmünü nakzetmez. Bilâkis mahlûkat onun hânesini tezyin eder. hânenin müzeyyenatı hükmünde kalırlar. Acaba bu daracık dünyada, insan insâniyet itibariyle, hattâ bir kuş dahi böyle bir daire-i azîmede bir nevi tasarruf dâva etse, cesîm bir ni'mete mazhar olsa; geniş ve ebedî bir dâr-ı saadette, ona beşyüz senelik bir mesâfede bir mülk ihsan etmek, nasıl istib'âd edilebilir?

Hem nasîlki; şu kesafetli, karanlıklı, dar dünyada güneşin pek çok âyinelerde bir anda aynen bulunması gibi, öyle de: Nurani bir

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

(Haşiye): Sekiz sene Kemâl-i sadakatla bu fakire hizmet eden Süleyman'ın bahçesidir ki, bir veya iki saat zarfında şu söz orada yazıldı.

sh: » (S:531)

zât, bir anda çok yerlerde aynen bulunması; -«Onaltıncı Sözde» isbat edildiği gibi- meselâ, Hazret-i Cebrail Aleyhisselâm bin yıldızda bir anda hem Arş'ta, hem huzur-u Nebevîde, hem huzur-u İlahîde bir vakitte bulunması; hem Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın haşirde bir anda ekser etkiya-ı ümmetiyle görüşmesi ve dünyada hadsiz makamlarda bir anda tezahür etmesi ve evliyanın bir nevî garibi olan ebdalların bir vakitte çok yerlerde görünmesi ve avâmın rû'yada bâzan bir dakikada bir sene kadar işler görmesi ve müşahede etmesi ve herkesin kalb, ruh, hayal cihetiyle bir anda pekçok yerlerle temas edip alâkadarane bulunması, mâlûm ve meşhud olduğundan.. elbette nuranî, kayıdsız, geniş ve ebedî olan Cennet'te, cisimleri ruh kuvvetinde ve hiffetinde ve hayal sür'atinde olan ehl-i Cennet, bir vakitte yüzbin yerlerde bulunup yüzbin hûrilerle sohbet ederek yüzbin tarzda zevk almak; o ebedî Cennet'e, o nihayetsiz rahmete lâyıktır ve Muhbir-i Sadık'ın (A.S.M.) haber verdiği gibi hak ve hakikattır. Bununla beraber, bu küçücük aklımızın terazisiyle o muazzam hakikatlar tartılmaz.

İdrâk-i maâli bu küçük akla gerekmez.

Zira bu terazi o kadar sıkleti çekmez.

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

Özet: Bu söz, Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor. Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor.

Bu söz, Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor. Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor.

Bu söz, Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor. Cennet'in bir meyvesi olduğunu ve onun bir meyvesi olduğunu anlatıyor.

* * *

sh: » (S:532)

Cennet Sözüne Küçük Bir Zeyl

Cehennem'e dairdir

İkinci ve Sekizinci Sözlerde isbat edildiği gibi; îmân, mânevî bir cennetin çekirdeğini taşıyor.. küfür dahi, mânevî bir cehennemin tohumunu saklıyor. Nasılki küfür, Cehennem'in bir çekirdeğidir. Öyle de; Cehennem, onun bir meyvesidir. Nasıl küfür; Cehennem'e duhûlüne sebebedir; öyle de: Cehennem'in vücuduna ve icadına dahi sebebedir. Zira, küçük bir hâkimin küçük bir izzeti, küçük bir gayreti, küçük bir celâli bulunsa; bir edebsiz ona serkeşane dese: «Beni te'dib etmezsin ve edemezsin.» Herhalde, o yerde hapishane yoksa da, tek o edebsiz için bir hapishane teşkil edecek, onu içine atacaktır. Halbuki: Kâfir, Cehennem'i inkâr ile, nihayetsiz izzet ve gayret ve celâl sahibi ve gâyet büyük ve nihayetsiz Kadîr bir zâtı tekzib ve isnad-ı acz ediyor.. yalancılıkla ve acz ile ittiham ediyor.. izzetine şiddetle dokunuyor.. gayretine dehşetli

28. SÖZ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 13:43

dokunduruyor.. Celâline âsiyane ilişiyor. Elbette farz-ı muhal olarak, Cehennem'in hiç bir
sebeb-i vücudu bulunmazsa da; şu derece tekzib ve isnad-ı aczi tâzammun eden küfür için bir
Cehennem halkedilecek, o kâfir içine atılacaktır...

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□

* * *